

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๔๙๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หรือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดชัยนาท จังหวัดแพร่ และจังหวัดสมุทรสาคร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๐๗ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓
๒. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๐๑๔ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓
๓. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๐๗๕ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาและให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามที่จังหวัดต่าง ๆ หรือมา และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ทุกจังหวัดด้วย ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอส่งความเห็นดังกล่าวมาเพื่อให้จังหวัดนำไปใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกลพันธุ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕-๖

โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๒๐๑๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอรื้อหรือการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๓๗.๔/๑๑๑๒๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๒๐๑๕.๖๐๑๕
ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดแพร่ได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอรื้อเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ กรณีที่เทศบาลตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ ได้ขออนุมัติจ่ายเงินเพื่อการลงทุนตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน เป็นค่าครุภัณฑ์หอกระจายข่าวชนิดไร้สายพร้อมอุปกรณ์โดยการโอนจากเทศบัญญัติ ค่ารถยนต์บรรทุกขยะและรถกระเช้าไฟฟ้าแบบอเนกประสงค์โดยจ่ายขาดจากเงินสะสม ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีคำแนะนำว่า ในกรณีที่ต้องการปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจ่ายเงินประเภทค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ เนื่องจากตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง แต่จังหวัดแพร่มีความเห็นว่าการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนตามมาตรา ๖๗ ทวิ หากรวมถึงการจ่ายเงินประเภทค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างด้วย จะทำให้การปฏิบัติงานของเทศบาลไม่คล่องตัว จึงไม่ควรรวมถึงเงินที่จ่ายจากเงินสะสม เนื่องจากการใช้จ่ายเงินสะสมต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงขอรื้อว่าความเห็นของจังหวัดแพร่ถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกับข้อเท็จจริงต่างๆ แล้วมีความเห็นเกี่ยวกับมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. บทบัญญัติตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ที่กำหนดไว้ว่า เทศบาลอาจมีรายจ่ายดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๖) ค่าครุภัณฑ์ (๗) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ และ (๘) เงินอุดหนุน และมาตรา ๖๗ ทวิ ที่กำหนดไว้ว่า การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๘) และการจ่ายเงินเพื่อการลงทุน เทศบาลจะกระทำได้เมื่อได้รับ

/ความเห็นชอบ....

ความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมเข้ามา โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ จนถึงปัจจุบัน สำหรับบทบัญญัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ ดังกล่าว ที่ได้กำหนดประเภทของการจ่ายเงินซึ่งเทศบาลจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยกำหนดไว้สองประเภท คือ การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๔) และการจ่ายเงินเพื่อการลงทุน นั้น การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๔) ก็คือ เงินอุดหนุน แต่การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้ให้ความหมายไว้ หากจะให้หมายความถึงค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง หรือทรัพย์สินอื่นแล้ว ก็สามารถบัญญัติลงไปตามมาตรา ๖๗ ทวิ ได้เลยว่า การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๖) (๗) และ (๘) ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้คำใหม่ว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” คำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” นี้จึงมิได้หมายความว่า ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง หรือทรัพย์สินอื่น ๆ และเมื่อพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้ให้ความหมายของคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงต้องนำความหมายที่บุคคลโดยทั่วไปเข้าใจกันมาพิจารณาเทียบเคียง ซึ่งคำว่า “การลงทุน” นั้น บุคคลโดยทั่วไปย่อมเข้าใจกันว่า หากมีการลงทุนแล้ว ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร ดังนั้น “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” จึงหมายความว่า การนำเงินไปใช้จ่ายลงทุนเพื่อแสวงหากำไร ทั้งนี้ เนื่องจากการที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติให้การจ่ายเงินทั้งสองประเภทนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด ก็เพื่อให้การจ่ายเงินเพื่อการดังกล่าวได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ เกิดประโยชน์แก่เทศบาลและประชาชน ส่วนการจ่ายเงินเป็นค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ที่เทศบาลทำการจัดหาตามอำนาจหน้าที่แต่มิใช่กิจการที่เป็นการลงทุนเพื่อแสวงหากำไรนั้น มิใช่การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

กรณีที่มีการนำบทบัญญัติตามข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดไว้ว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” ประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง มาใช้เทียบเคียงกับคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นว่า คำว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” นี้ได้เริ่มนำมาใช้กับเทศบาลเมื่อใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เทศบาลมีรายจ่ายประเภทรายจ่ายของหน่วยงาน ซึ่งกำหนดเป็นสองลักษณะ คือ รายจ่ายประจำ และรายจ่ายเพื่อการลงทุน รายจ่ายเพื่อการลงทุนนั้นประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ต่อมาเมื่อมีการยกเลิกระเบียบฉบับนี้และตราระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับแทนจนถึงปัจจุบัน ก็ยังคงปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายจ่ายประเภทรายจ่ายตามแผนงาน ซึ่งจำแนกเป็นสองลักษณะ คือ รายจ่ายประจำ และรายจ่ายเพื่อการลงทุน ซึ่งประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างเช่นเดียวกัน ส่วนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าว ไม่มีคำว่า

รายจ่ายเพื่อการลงทุนกำหนดไว้เลย คำว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ประกอบด้วยค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง นั้น จึงใช้ได้เฉพาะแต่กรณีที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เท่านั้น ไม่อาจนำมาใช้เทียบเคียงกับคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้คำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ หมายถึง ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างได้ เพราะการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีความหมายมาตั้งแต่ต้น หมายถึงการนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อลงทุนแสวงหากำไร

๒. สำหรับการจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อนำไปจ่ายเพื่อการลงทุน นั้น มาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่กำหนดให้เทศบาลจะจ่ายเงินเพื่อการลงทุนได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว เป็นการวางหลักเกณฑ์โดยทั่วไปในการจ่ายเงินของเทศบาลว่า หากเทศบาลจะจ่ายเงินใด ๆ อันเป็นการจ่ายเพื่อการลงทุนแล้วจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน เว้นแต่จะมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น เมื่อเทศบาลจะจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อนำไปจ่ายเพื่อการลงทุนแล้วก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ด้วย สำหรับเงินอุดหนุนนั้น กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ส่วนมากที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งหลักเกณฑ์ในการตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้จ่ายเงินอุดหนุนได้จากงบประมาณรายจ่ายที่ได้ตั้งไว้ในหมวดเงินอุดหนุนเท่านั้น กรณีเงินสะสมมิให้นำมาใช้จ่ายเป็นเงินอุดหนุน

อนึ่ง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอส่งความเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ของจังหวัดชัยนาท และจังหวัดสมุทรสาคร มาเพื่อให้จังหวัดนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และนำความเห็นดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกल्पันธุ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕-๖

โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๒๑๑๔

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หรือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดชัยนาท ที่ ชน ๐๐๓๗.๔/๕๓๒๑ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๒. หนังสือจังหวัดชัยนาท ที่ ชน ๐๐๓๗.๔/๙๑๓๐ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๐๑๗ , ๒๐๑๘

ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดชัยนาทได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาทไม่เห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ของเทศบาลตำบลเสื่อโฮก อำเภอเมืองชัยนาท และสภาเทศบาลตำบลเสื่อโฮกมีมติยืนยันตามร่างเทศบัญญัติดังกล่าว นายกเทศมนตรีตำบลเสื่อโฮกจึงได้ลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติจึงขอหารือว่า รายจ่ายหมวดเงินอุดหนุน และรายจ่ายเพื่อการลงทุนตามเทศบัญญัติดังกล่าว จะต้องขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาทตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ อีกหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกับข้อเท็จจริงต่างๆ แล้วมีความเห็นเกี่ยวกับมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. บทบัญญัติตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ที่กำหนดไว้ว่า เทศบาลอาจมีรายจ่ายดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๖) ค่าครุภัณฑ์ (๗) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ และ (๘) เงินอุดหนุน และมาตรา ๖๗ ทวิ ที่กำหนดไว้ว่า การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๘) และการจ่ายเงินเพื่อการลงทุน เทศบาลจะกระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมเข้ามาโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ จนถึงปัจจุบันสำหรับบทบัญญัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ ดังกล่าว ที่ได้กำหนดประเภทของการจ่ายเงินซึ่งเทศบาลจะกระทำต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยกำหนดไว้สองประเภทคือ การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๘) และการจ่ายเงินเพื่อการลงทุน นั้น การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๘) ก็คือ เงินอุดหนุน แต่การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้ให้ความหมายไว้ หากจะให้หมายความว่าถึง ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง หรือทรัพย์สินอื่นแล้ว ก็สามารถ

/บัญญัติ...

บัญญัติลงไปในมาตรา ๖๗ ทวิ ได้เลยว่า การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๖) (๗) และ (๘) ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้คำใหม่ว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” คำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” นี้จึงมิได้หมายความว่า ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง หรือทรัพย์สินอื่นๆ และเมื่อพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้ให้ความหมายของคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงต้องนำความหมายที่บุคคลโดยทั่วไปเข้าใจกันมาพิจารณาเทียบเคียง ซึ่งคำว่า “การลงทุน” นั้น บุคคลโดยทั่วไปย่อมเข้าใจกันว่า หากมีการลงทุนแล้วต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร ดังนั้น “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” จึงหมายความว่า การนำเงินไปใช้จ่ายลงทุนเพื่อแสวงหากำไร ทั้งนี้ เนื่องจากการที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติให้การจ่ายเงินทั้งสองประเภทนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด ก็เพื่อให้การจ่ายเงินเพื่อการดังกล่าวได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ เกิดประโยชน์แก่เทศบาลและประชาชน ส่วนการจ่ายเงินเป็นค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่เทศบาลทำการจัดหาตามอำนาจหน้าที่แต่มิใช่กิจการที่เป็นการลงทุนเพื่อแสวงหากำไรนั้น มิใช่การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

กรณีที่มีการนำบทบัญญัติตามข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดไว้ว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” ประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง มาใช้เทียบเคียงกับคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นว่า คำว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” นี้ ได้เริ่มนำมาใช้กับเทศบาลเมื่อใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เทศบาลมีรายจ่ายประเภทรายจ่ายของหน่วยงาน ซึ่งกำหนดเป็นสองลักษณะ คือ รายจ่ายประจำปี และรายจ่ายเพื่อการลงทุน รายจ่ายเพื่อการลงทุนนั้น ประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ต่อมาเมื่อมีการยกเลิกระเบียบฉบับนี้ และตราระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับแทนจนถึงปัจจุบัน ก็ยังคงปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายจ่ายประเภทรายจ่ายตามแผนงาน ซึ่งจำแนกเป็นสองลักษณะ คือ รายจ่ายประจำ และรายจ่ายเพื่อการลงทุนซึ่งประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างเช่นเดียวกัน ส่วนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าว ไม่มีคำว่ารายจ่ายเพื่อการลงทุนกำหนดไว้เลย คำว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ประกอบด้วยค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง นั้น จึงใช้ได้เฉพาะแต่กรณีที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เท่านั้น ไม่อาจนำมาใช้เทียบเคียงกับคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้คำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามพระราชบัญญัติ

/เทศบาล...

เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ หมายถึง ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างได้ เพราะการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีความหมายมาตั้งแต่ต้น หมายถึงการนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อลงทุนแสวงหากำไร

๒. สำหรับการจ่ายเงินอุดหนุนและการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนตามงบประมาณรายจ่ายที่อยู่ในเทศบัญญัติงบประมาณ นั้น ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติที่ประธานสภาเทศบาลส่งไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ส่งร่างเทศบัญญัตินั้นพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสภาเทศบาล และให้สภาเทศบาลพิจารณาใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างเทศบัญญัติคืนมา ถ้าสภาเทศบาลมีมติยืนยันตามร่างเทศบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัตินั้นให้นายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติ และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบต่อไป แต่ถ้าสภาเทศบาลไม่ยืนยันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างเทศบัญญัติคืนจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือยืนยันตามร่างเทศบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของสมาชิกสภาเทศบาลเท่าที่มีอยู่ ให้ร่างเทศบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป และมาตรา ๖๓ กำหนดไว้ว่า นอกจากที่ได้มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นเทศบัญญัตินั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน ถ้ามีความระบุไว้ในเทศบัญญัตินั้นว่าให้ใช้บังคับทันที ก็ให้ใช้บังคับในวันที่ได้ประกาศนั้น ดังนั้น กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยในร่างเทศบัญญัติใด และสภาเทศบาลมีมติยืนยันตามร่างเทศบัญญัติฉบับนั้น ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ประธานสภาเทศบาลต้องส่งร่างเทศบัญญัตินั้นให้นายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติ และเมื่อเทศบัญญัตินั้นได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแล้วย่อมมีผลใช้บังคับได้ และสามารถจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายที่อยู่ในเทศบัญญัติฉบับนั้นได้ แม้ว่าจะเป็นการจ่ายเงินอุดหนุนหรือการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนก็ไม่ต้องขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอีก ทั้งนี้ โดยผลแห่งกฎหมายตามมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

อนึ่ง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอสงวนความเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ของจังหวัดแพร่ และจังหวัดสมุทรสาคร มาเพื่อให้จังหวัดนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกลพันธ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร/โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕-๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๒๐๑๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หารือกรณีการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่ในหมวดค่าครุภัณฑ์
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๓๗.๕/๒๕๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๐๑๕ , ๒๐๑๕
ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดสมุทรสาครได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอหารือเกี่ยวกับ
แนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีที่เทศบาลตำบลหลักห้า อำเภอบ้านแพ้ว ได้ขออนุมัติโอนเงินงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อไปตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่ในหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
จำนวน ๑๖ รายการ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน
และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงขอหารือว่า กรณีดังกล่าวนี้จะต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกับข้อเท็จจริงต่างๆ แล้ว
มีความเห็นเกี่ยวกับมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. บทบัญญัติตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ที่กำหนดไว้ว่า เทศบาลอาจมีรายจ่ายดังต่อไปนี้ กล่าวคือ
(๖) ค่าครุภัณฑ์ (๗) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ และ (๘) เงินอุดหนุน และมาตรา ๖๗ ทวิ
ที่กำหนดไว้ว่า การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๘) และการจ่ายเงินเพื่อการลงทุน เทศบาลจะกระทำได้เมื่อได้รับความ
เห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมเข้ามา
โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ จนถึงปัจจุบัน
สำหรับบทบัญญัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ ดังกล่าว ที่ได้กำหนดประเภทของการจ่ายเงินซึ่งเทศบาลจะกระทำได้
ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยกำหนดไว้สองประเภท
คือ การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๘) และการจ่ายเงินเพื่อการลงทุน นั้น การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๘) ก็คือ เงินอุดหนุน

/แต่การจ่ายเงิน...

แต่การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้ให้ความหมายไว้ หากจะให้หมายความถึงค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง หรือทรัพย์สินอื่นแล้ว ก็สามารถบัญญัติลงไปตามมาตรา ๖๗ ทวิ ได้เลยว่า การจ่ายเงินตามมาตรา ๖๗ (๖) (๗) และ (๘) ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้คำใหม่ว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” คำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” นี้จึงมิได้หมายความว่า ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง หรือทรัพย์สินอื่นๆ และเมื่อพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้ให้ความหมายของคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงต้องนำความหมายที่บุคคลโดยทั่วไปเข้าใจกันมาพิจารณาเทียบเคียง ซึ่งคำว่า “การลงทุน” นั้น บุคคลโดยทั่วไปย่อมเข้าใจกันว่า หากมีการลงทุนแล้วต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร ดังนั้น “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” จึงหมายความว่า การนำเงินไปใช้จ่ายลงทุนเพื่อแสวงหากำไร ทั้งนี้ เนื่องจากการที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติให้การจ่ายเงินทั้งสองประเภทนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด ก็เพื่อให้การจ่ายเงินเพื่อการดังกล่าวได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ เกิดประโยชน์แก่เทศบาลและประชาชน ส่วนการจ่ายเงินเป็นค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ที่เทศบาลทำการจัดหาตามอำนาจหน้าที่แต่มิใช่กิจการที่เป็นการลงทุนเพื่อแสวงหากำไรนั้น มิใช่การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

๒. กรณีที่มีการนำบทบัญญัติตามข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดไว้ว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” ประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง มาใช้เทียบเคียงกับคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นว่า คำว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” นี้ได้เริ่มนำมาใช้กับเทศบาลเมื่อใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เทศบาลมีรายจ่ายประเภทรายจ่ายของหน่วยงาน ซึ่งกำหนดเป็นสองลักษณะ คือ รายจ่ายประจำปี และรายจ่ายเพื่อการลงทุน รายจ่ายเพื่อการลงทุนนั้น ประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ต่อมาเมื่อมีการยกเลิกระเบียบฉบับนี้และตราระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับแทนจนถึงปัจจุบัน ก็ยังคงปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายจ่ายประเภทรายจ่ายตามแผนงาน ซึ่งจำแนกเป็นสองลักษณะ คือ รายจ่ายประจำ และรายจ่ายเพื่อการลงทุน ซึ่งประกอบด้วยหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง เช่นเดียวกัน ส่วนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าว ไม่มีคำว่ารายจ่ายเพื่อการลงทุนกำหนดไว้เลย คำว่า “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ประกอบด้วยค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง นั้น จึงใช้ได้เฉพาะแต่กรณีที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เท่านั้น ไม่อาจนำมา

/ใช้เทียบเคียง...

ใช้เทียบเคียงกับคำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้คำว่า “การจ่ายเงินเพื่อการลงทุน” ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ หมายถึง ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างได้ เพราะการจ่ายเงินเพื่อการลงทุนตามพระราชบัญญัติเทศบาลดังกล่าวมีความหมายมาตั้งแต่ต้น หมายถึง การนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อลงทุนแสวงหากำไร

อนึ่ง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอส่งความเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ของจังหวัดชัยนาท และจังหวัดแพร่ มาเพื่อให้จังหวัดนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกลพันธุ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร: ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕-๖

โทรสาร: ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”